

สมโภชพระเยซูเจ้ากษัตริย์แห่งสากลจักรวาล

ข่าวดี ยอห์น 18:33-37

(33)ปีลาตกลับเข้าไปในจวน และเรียกพระเยซูเจ้ามาถามว่า “ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ” (34)พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “ท่านถามดังนี้ด้วยตนเอง หรือผู้อื่นบอกท่านถึงเรื่องของเรา” (35)ปีลาตตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นชาวยิวหรือ ประชาชาติของท่าน และบรรดาหัวหน้าสมณะมอบท่านให้ข้าพเจ้า ท่านทำผิดสิ่งใด” (36)พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “อาณาจักรของเรามิได้มาจากโลกนี้ ถ้าอาณาจักรของเรามาจากโลกนี้ ผู้รับใช้ของเราก็คงจะต่อสู้เพื่อมิให้เราถูกมอบให้ชาวยิว แต่อาณาจักรของเราไม่ได้เป็นของโลกนี้” (37)ปีลาตจึงถามพระองค์ว่า “ถ้าเช่นนั้น ท่านเป็นกษัตริย์ใช้ไหม” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “ท่านพูดว่าเราเป็นกษัตริย์นั้นถูกต้องแล้ว เราเกิดมาเพื่อเป็นกษัตริย์ เรามาในโลกนี้เพื่อเป็นพยานถึงความจริง ผู้ใดอยู่ฝ่ายความจริงก็ฟังเรา”

พระวรสารวันนี้ตัดตอนมาจากเรื่องปีลาตไต่สวนพระเยซูเจ้า ระหว่างการไต่สวน ปีลาตถามพระองค์ว่า “ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ” พระองค์ตรัสตอบว่า “ท่านพูดว่าเราเป็นกษัตริย์นั้นถูกต้องแล้ว เราเกิดมาเพื่อเป็นกษัตริย์” (ยน 18:37)

นี่คือคำยืนยันที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์เอง และออกมาในยามหน้าส้วหน้า ขวานเป็นอย่างยิ่ง

คำยืนยันนี้คือ พระองค์ทรงเป็น “**กษัตริย์แห่งสากลจักรวาล**” ซึ่งเราสนใจกันสมโภชในวันนี้ !

และนี่คือบุคลิกลักษณะของพระองค์ผู้ทรงเป็นกษัตริย์ของเราทุกคน

1. **พระองค์ทรงไว้ซึ่งความสง่างาม** เมื่ออ่านเรื่องราวการไต่สวนของปีลาตทั้งหมด (ยน 18:28 - 19:16) เราจะพบว่าไม่มีตอนใดเลยที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว้าเหว่หรือว่าพระเยซูเจ้ากำลังถูกไต่สวน

พระองค์ไม่ได้แสดงอาการเกรงกลัวหรืออดอ้อนปีลาตเพื่อขอความเมตตาใดๆ ทั้งสิ้น จนผู้อ่านอดรู้สึกไม่ได้ว่าเป็นพระองค์เองที่สามารถควบคุมสถานการณ์ไว้ได้ทั้งหมด ตรงกันข้าม กลับเป็นปีลาตเองต่างหากที่หวั่นไหวและต้องดิ้นรนหนีจากความตื่นตระหนกเมื่อต้องอยู่ต่อหน้า “**พระบุตรของพระเจ้า**” ซึ่งย้อนถามเขาอย่างไม่เกรงกลัวเลยว่า “ท่านถามดังนี้ด้วยตนเอง หรือผู้อื่นบอกท่านถึงเรื่องของเรา” (ยน 18:34)

นี่คงเป็นเพราะพระองค์เสด็จมาเพื่อพิพากษามนุษย์โดยแท้ มิใช่ให้มนุษย์มาพิพากษาพระองค์

2. **พระองค์ตรัสตรงไปตรงมา** “อาณาจักรของเราไม่ได้มาจากโลกนี้ ถ้าอาณาจักรของเรามาจากโลกนี้ ผู้รับใช้ของเราก็คงจะต่อสู้เพื่อมิให้เราถูกมอบให้ชาวยิว” (ยน 18:36)

ความมุ่งมั่นของชาวยิวที่จะเป็นอิสระจากโรม ทำให้บรรยากาศช่วงปีศาจร้อนระอุไปด้วยไฟปฏิกิริยา ปีศาจรู้ปัญหาที่ดีจึงส่งกองทหารเข้ามาเสริมกำลังในกรุงเยรูซาเล็ม แต่คงมีจำนวนไม่มากนักเพราะเขามีทหารในบังคับบัญชาประมาณสามพันคนเท่านั้น ไหนจะต้องคงกำลังส่วนใหญ่ไว้ที่ซีซารียาซึ่งเป็นเมืองหลวง ไหนจะต้องกระจายกำลังไปตามค่ายทหารอีกหลายแห่งในสะมาเรีย แล้วจะมีทหารเหลือสำหรับติดตามเขาสักกี่คนกัน

หากพระเยซูเจ้าคิดจะชักธงรบ ปีศาจคงไม่มีทางต้านทานกำลังของผู้สนับสนุนพระองค์ได้

แต่พระองค์กลับตรัสตรงไปตรงมาและขัดถ้อยขัดคำว่า อาณาจักรของพระองค์ไม่ได้อยู่ในโลกนี้ และพระองค์ไม่ได้พึ่งพากองกำลังพลจากโลกนี้

เพราะพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่มีอาณาจักรอยู่ในจิตใจของมนุษย์ ซึ่งจะพิชิตและได้มาก็โดยอาศัย “ความรัก” เท่านั้น

3. **พระองค์คือความจริง** พระองค์ไม่เคยหยุดหย่อนที่จะบอกความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า เกี่ยวกับมนุษย์ และเกี่ยวกับชีวิตแก่เรา

แม้เมื่ออยู่ต่อหน้าปีศาจ พระองค์ก็ยังย้ำว่า “เรามาในโลกนี้เพื่อเป็นพยานถึงความจริง ผู้ใดอยู่ฝ่ายความจริงก็ฟังเรา” (ยน 18:37)

แล้วเราจะเลือกอยู่ฝ่ายไหน ?

4. **พระองค์ทรงเข้มแข็งและอดทน** แส้ที่ใช้เขียนพระองค์เป็นเชือกทำด้วยหนังมีก้อนตะกั่วเล็ก ๆ และกระดูกแหลมคมติดอยู่เป็นระยะ มีน้อยคนนักที่ยังคงครองสติไว้ได้หลังถูกเขียน บางคนถึงตาย และหลายคนกลายเป็นบ้า

แต่พระเยซูเจ้าทรงยืนหยัดอยู่ได้จนถึงไม้กางเขน !

5. **พระองค์ทรงนบนอบพระบิดา** ปีศาจพูดกับพระองค์ว่า “ท่านไม่ยากพูดกับเราหรือ ท่านไม่รู้หรือว่า เรามีอำนาจจะปล่อยท่านก็ได้ จะตรึงกางเขนท่านก็ได้” (ยน 19:10)

เท่ากับปีศาจแบะท่าออกมาแล้วว่าจะปล่อยพระองค์ก็ได้หากพูดกับเขาดี ๆ หน่อย แต่พระองค์กลับตอบตรงไปตรงมาแบบไม่รักษาน้ำใจของปีศาจเลยว่า “ท่านไม่มีอำนาจใดเหนือเราเลย ถ้าท่านมิได้รับอำนาจนั้นมาจากเบื้องบน” (ยน 19:11)

แสดงว่าพระองค์มิได้ถูกใส่ล่่าให้จนตรอกและตายบนไม้กางเขน แต่พระองค์มุ่งหน้าไปสู่ไม้กางเขนอย่างผู้มีชัย

พระองค์ “มีชัย” เพราะได้นบนอบพระบิดาจนถึงที่สุด !

6. **พระองค์ทรงรอบรู้** เมื่อปีศาจถามพระองค์ว่ามาจากไหน พระองค์นิ่งเงียบ (ยน 19:9) เพราะทรงทราบดีว่าพูดไปปีศาจก็ไม่เข้าใจ หรือเข้าใจก็ไม่มีความหมาย เหมือนพูดกันคนละภาษา

พวกเราจึงต้องระวังอย่างยิ่ง “อย่าให้พระองค์นี้เจียบกับเรา” เพราะนั่นหมายความว่าเราออกนอกกลุ่มนอกทางจนกู้ไม่กลับ และพูดกับพระองค์ไม่รู้เรื่องอีกแล้ว

7. **พระองค์คือผู้พิพากษา** เมื่อถูกชาวยิวข่มขู่ว่าจะฟ้องพระจักรพรรดิหากปีลาตปล่อยพระเยซูเจ้าให้เป็นอิสระ ด้วยความกลัวว่าจะกระทบกระเทือนตำแหน่ง เขาจึงสั่งให้นำพระองค์ออกมาข้างนอก ให้นั่งบนบัลลังก์พิพากษาในสถานที่ที่เรียกว่า “ลานศิลาทับบาธา” (ยน 19:13)

ไม่ว่าปีลาตจะหาเพื่อหาทางช่วยเหลือพระองค์ หรือเพราะต้องการล้อเลียนด้วยการให้นั่งบนบัลลังก์พิพากษาก็ตาม สักวันหนึ่งเขาและชาวยิวจะตระหนักดีว่าผู้ที่พวกเขาล้อเลียนนั้นคือกษัตริย์ที่จะพิพากษาพวกเขาจริง ๆ

ในการไต่สวนครั้งนี้ เราได้เห็นความยิ่งใหญ่ ความสง่างาม ความกล้าหาญ และความนบนอบพร้อมน้อมรับไม้กางเขนของพระเยซูเจ้า

**ไม่มีครั้งใดอีกแล้วที่ความเป็นกษัตริย์ของพระองค์จะฉายแสงเจิดจ้าเท่าครั้งนี้...
ครั้งที่มนุษย์พยายามจะลดพระเกียรติของพระองค์ด้วยไม้กางเขน !**

บัดนี้ **พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์แห่งสากลจักรวาล**

หรือว่า **ยังต้องยกเว้นใครสักคน ???**